

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Petru Ursache,

Judecători

Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Ialoveni din 26 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2013, declarat de inculpatul

Petrașcu Alexandru Vladimir, născut la 21 mai 1987, originar și locuitor din s. Mileștii Mici, r-nul Ialoveni, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:

1) la 21.03.2012, prin sentința Judecătorei Ialoveni în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 90 Cod penal, la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani;

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei:</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>29 august – 26 decembrie 2012,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>25 februarie – 17 aprilie 2013,</i>
	<i>24 iulie – 02 octombrie 2013;</i>

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Ialoveni din 26 decembrie 2012, a fost încetat procesul penal privind învinuirea inculpatului Petrașcu Alexandru de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 192¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

Petrașcu Alexandru a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Ialoveni din 21 martie 2012, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, începînd cu 08 august 2012.

Prin aceeași sentință, a fost condamnat și Crețu Gheorghe, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 09 iunie 2012, ora 00:01, inculpatul Petrașcu Alexandru, împreună cu Crețu Gheorghe și o persoană în privința căreia procesul penal a fost disjuns într-o procedură aparte, toți fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în preajma casei Mariane Onica, din s. Mileștii Noi, raionul Ialoveni, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, din motive huliganice i-au agresat pe Midoni Victor și Munteanu Petru, aplicându-le, cu o obrăznicie deosebită, multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, provocând lui Midoni Victor vătămări corporale ușoare, iar lui Munteanu Petru vătămări neînsemnate.

Tot el, împreună cu Crețu Gheorghe și o persoană în privința căreia procesul penal a fost disjuns într-o procedură aparte, toți fiind în stare de ebrietate alcoolică, i-au aplicat lui Midoni Victor multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale ușoare, după ce i-au răpit fără scop de însușire automobilul de model VAZ 2109, cu numere de înmatriculare CU AC 05.

Ulterior, la 09 iunie 2012, aproximativ ora 04:00, Crețu Gheorghe a condus pe traseul Costești – Ialoveni automobilul răpit, de model VAZ 2109 cu numere de înmatriculare CU AC 05, în stare de ebrietate, încălcând prevederile Regulamentului circulației rutiere și anume p. 14 lit. a) conform căruia „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate”, și a fost stopat de către colaboratorii CPR Ialoveni pentru verificare. Conform procesului verbal de examinare medicală din 09 iunie 2012, inculpatul era în stare de ebrietate alcoolică grad avansat, avînd: 0,75 mg/l concentrație de alcool în aerul expirat și 1,84g/l alcool în proba de sînge.

În ședința de judecată partea vătămată Midoni Victor a solicitat încetarea procesului penal în baza art. 191¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal în privința lui Petrașcu Alexandru și Crețu Gheorghe și a declarat că s-a împăcat cu inculpații, neavînd pretenții față de ei.

Instanța a relevat că prin probele administrate s-a stabilit că inculpatul a acționat cu o deosebită obrăznicie, exprimată prin aplicarea violenței față de părțile vătămate, iar acțiunile acestuia nu au fost provocate de relații ostile cu partea vătămată și nu pot fi calificate ca infracțiune împotriva personalității.

Analizînd probele cercetate prima instanță a ajuns la concluzia că inculpatul a comis acte de huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvîrșită de mai multe persoane - infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

La stabilirea pedepsei instanța a luat în considerare că inculpatul a săvîrșit infracțiunea în timpul termenului de probă fixat prin sentința anterioară, că a comis infracțiunea prin participație și în stare de ebrietate alcoolică și că este caracterizat negativ la locul de trai.

3. Inculpatul a declarat apel solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă.

Apelantul a indicat că instanța de fond nu a luat în considerație detenția lui anterioară și nu a inclus în termenul executării pedepsei această perioadă, că a fost

condamnat pentru o infracțiune pe care nu a comis-o, că, fiind beat, a fost influențat de Crețu Gheorghe, că partea vătămată Munteanu Petru a provocat o ceartă lovindu-l pe acesta cu palma și piciorul, de aceea el a fost nevoit să aplice două lovituri părții vătămate pentru „peîntîmpinare”.

3.1. A declarat apel și avocatul Ion Tăut, cerînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat, deoarece nu au fost întrunite elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Apelantul a invocat că părțile vătămate au declarat în instanța de judecată că inculpatul nu le-a aplicat careva lovituri, nu le-a numit cu cuvinte necenzurate, nu au careva pretenții morale și materiale față de el. Pe caz nu există probe ca inculpatul era în stare de ebrietate alcoolică.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2013, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a remarcat că starea de fapt reținută în sarcina inculpatului a fost dovedită integral prin probele administrate, apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și că instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Motivele despre nevinovăția inculpatului au fost considerate de către instanța de apel ca fiind declarative și irelevante, iar declarațiile părților vătămate, depuse la urmărirea penală și judecarea cauzei, ca fiind adevărate, deoarece ele coroborează cu celelalte probe administrate pe caz.

La aplicarea pedepsei, prima instanță s-a condus de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, ținînd cont de gravitatea infracțiunilor comise, de persoana inculpatului, că anterior el a fost tras la răspundere, avînd antecedente penale nestinse și prin urmare nu există motive de atenuare a pedepsei.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat.

Recurentul a specificat că nu a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) Cod penal, că probe în acest sens lipsesc, că părțile vătămate nu au pretenții față de el, că nu există nici o dovadă că el era în stare de ebrietate.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2), 429 alin. (1), 430 alin. (5), 434 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să fie motivată, să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Instanța de recurs, se pronunță doar în limitele motivelor invocate în recurs.

Se reține însă că, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat nici un temei din categoria celor stipulate în art. 427 Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea circumstanțelor concrete, considerate a fi erori de drept.

Pe lângă aceasta, conform argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, recursul este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de judecată au estimat circumstanțele cauzei.

În acest sens este de menționat că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune condamnatul, este o competență legală a acestei instanțe, care, nefiind temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură, nici nu poate fi supusă criticii prin intermediul recursului ordinar.

Circumstanțele nominalizate atestă că recursul menționat nu întrunește condițiile legale de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu întrunește cerințele legale de conținut.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele legale de conținut el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 26 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2013, declarat de inculpatul Petrașcu Alexandru Vladimir, deoarece nu îndeplinește cerințele legale de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 30 octombrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc